

oude geneesheer

de vijver borrelt als een kalme
waterval, een koorzang van
vergeten eeuwen, van wouden
zonder mensenspoor

je hoort de oude geneesheer
spreken, zeven maal is hij
om de wereld geweest, hij zag
de ziekten van deze tijden
en bood de troost van
zijn handen, de troost van zijn stem

je bent nu, zegt hij, voorbij
aan de leeftijd van het moeten,
zeg tot jezelf: ik mag

er is geen zonde, zegt hij,
die je uit moet boeten,
je mag nu zitten op de oever
en het water van de onrust
overlaten aan de stroom

je mag nu, zegt hij, mijmeren
als een vijver, je mag beschrijven
hoe het zoeft in de schemer
wanneer de zon nog even
als een reiziger vertoeft

zijn stem die sust, zijn woorden
komen als een tedere nevel
nu het daglicht deed wat behoorde
en zijn taak heeft volbracht

de avond valt zacht als veren
je voelt de weemoed van eeuwen
een klagende vogel komt over en
verdwijnt in de jonge nacht

staf de wilde 11 juli '10